

[Ømann.]

holdning til samfundsskabte indkomster. Så er det nemlig ligegyldigt, om de er store eller små, for sådanne indkomster tilfalder principielt samfundet og ikke den enkelte heldige.

Men det skal altså dække over, at man i og for sig for at tækkes forskellige vælgergrupper er sindet at afskaffe denne beskatning. Ved bestandigt at nedskære provenuet gør man den finansielt ubetydelig — 600 mill. kr., det er det, det drejer sig om i dag — og ved stadig at gøre lovstoffet mere og mere indviklet gør man hele affæren så latterlig, at man simpelt hen lukker op for en Glistrup, som med gode argumenter her i dag kan foreslå hele baduljen afskaffet og ophævet. Det er det, man er kørt ud i. Det var det, der skulle komme ud af den store skattekommissions klare syn på dette felt om behovet for en kapitalvindingsskat. Der var ikke tale om, som venstres ordfører sagde, at det skulle være en beskatning af spekulation, aldeles ikke. Det var en beskatning af samfundsskabte værdistigninger, altså et årligt provenu på 600 mill. kr., som nu yderligere skal skæres ned. Det var det, der kom ud af de stolte tanker.

For at kradse dette relativt lille beløb ind er der så stablet et enormt apparat på benene. I denne bog findes der 80-90 sider lovstof om særlig indkomstskat. Der er en lov bekendtgørelse, som ganske vist fører de sidste genistreger up to date, men denne bekendtgørelse består rigtignok for halvdelen vedkommende af fodnoter, som omstændeligt forklarer, hvordan de enkelte bestemmelser virkefelt er, hvornår de trædte i kraft, og hvornår de trædte ud af kraft. Der er tilknyttet 20 cirkulærer og bekendtgørelser til denne lov. Det er ikke en lovgivning, som dette ting kan være bekendt at præsentere for Danmarks befolkning, for danske skattefolk og for de revisorer, som skal arbejde med dette. Derfor de gode argumenter, der her er lagt op til, for at afskaffe denne beskatning.

Må jeg modsætningsvis nævne, at den 2½ pct. afgift ved omsætning af fast ejendom, som man var så hastig til at afskaffe for nylig, for 1975 ville have indbragt 800 mill. kr. Lovstoffet for den affære fylder små 5 sider i denne bog. Det fortæller lidt om mål og midler inden for skattelovgivningen.

Hvad er det så, man dækker over ved al denne hurlumhej? Det er den kendsgerning, at hverken de borgerlige partier eller socialdemokratiet vil se i øjnene, at der hvert år herhjemme skabes arbejdsfri indkomster for ejendomsjere af enhver kategori til et beløb af 16—17 mia kr. Dette er ikke et inflationsbeløb, det er et nettobeløb, for i den opgørelse, som Finanstidende kom med for nogen tid siden, er inflationen og forbedringer på ejendommene skåret ud.

Her er det jo, at partierne i denne sal, som skulle være ansvarlige, putter hovedet i busken. Denne indkomstskabelse uden tilsvarende produktion skaber uomtvistelig problemer for dansk økonomi. Det er da klart, at der her er tale om en inflationsfaktor. Det er da klart, at denne stigning påvirker prisniveauet. Den belaster betalingsbalancen. Den gør, at der bliver færre penge til fornuftigere ting, f. eks. arbejdsløshedsbekæmpelse i netop denne situation.

Jeg har ikke megen lyst til at gå ind i en drøftelse af de småting, som skiller de forskellige forslag. Jeg anser dem alle for utilstrækkelige. Der er ting, der er forbedringer, der er rimelige korrektioner, men i hovedsagen er der tale om en svækkelse, et attentat, på denne lovgivning. Der skal et stærkt bryst til at stå her og hævde fra socialdemokratiets side, at man tilsigter et uændret provenu, al den stund man hæver bundfradraget til 60.000 kr. Det kan simpelt hen ikke gå op sammen med de øvrige ændringer, der foreslås, bl. a. hævelse af procenttillægget til 8.

Det er helt skævt, at man krampagtigt prøver på at rette denne lovgivning ind med et uhørt kineseri som resultat, en lovgivning, der hviler på produktionsejendommene, men som lader de langt større fortjenester, der konstateres hvert år på private ejendomme i øvrigt, passere skattefrit.

Jeg synes, det er lidt hyklerisk at påstå, at her er man fra forskellige borgerlige partiers side og fra socialdemokratiet indstillet på, at arbejdsfri indkomster skal beskattes, og så lader man den store skok af disse indkomster gå fri. Det gør man af partipolitiske grunde, det gør man, fordi man ikke tør se en hård realitet for dansk økonomi i øjnene, nemlig den inflation, der sker på jord og fast ejendom.

Man kunne jo smide hele denne lovgiv-